

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת הבכירה, נאוה ברורמן

1. עזבון המנוחה רחל רייכמן ז"ל באמצעות דוד רייכמן
יורש **התובע:**

2. דוד רייכמן

ב"כ: עו"ד ישראל אובז'נק

נגד

1. עינת פומרנץ (נמחקה) **הנתבעים:**

2. פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ

ב"כ: עו"ד דיוויד פוקס

3. בנק הפועלים בע"מ (פס"ד בפשרה)

פסק דין

מונחת בפניי תביעה כספית, שבראשית הדרך הוגשה על סך של 1,128,400 ₪, ועניינה בכספים שהיו על שמה של רחל רייכמן, ז"ל (להלן: "המנוחה"), אחותו של התובע (להלן: "התובע"), מר דוד רייכמן, בחשבון שהתנהל ב"פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ" (להלן: "פסגות").

יצוין כבר כאן, שבמסגרת סיכומי התובע, הוא עותר לחייב את פסגות לשלם לו סך של 450,000 ₪, עבור הכספים ש"נגזלו", כטענתו, מהמנוחה, ובנוסף לחייב את פסגות בסך של 150,000 ₪ בגין עוגמת נפש.

רקע

1. התובע, הינו אחיה של המנוחה, וגם יורש.

נתבעת 1, הגב' עינת פומרנץ (להלן: "פומרנץ"), מתוארת על ידי התובע, כאשת עסקים, אשר ניצלה את המנוחה, וקיבלה ממנה כספים רבים.

נתבעת 2, פסגות, עוסקת בניהול קופות גמל, וניהלה בכל התקופה הרלוונטית לכתב התביעה את חשבון המנוחה אצלה (להלן: "החשבון").

נתבעת 3, בנק הפועלים (להלן: "בנק הפועלים"), ניהל בכל התקופה הרלוונטית, גם חשבון נוסף, שהיה למנוחה אצלו (להלן: "חשבון המנוחה בבנק הפועלים").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

2. החשבון על שם המנוחה בפסגות הינו תולדה של כספים, אשר הותירה אמם של התובע והמנוחה, הגב' סוניה רייכמן (להלן: "האם").
3. טרם פטירת האם, המנוחה התמנתה להיות אפוטרופסית לרכוש האם, ביום 26.12.2013. בהקשר זה יוער, שהתנהל הליך בבית המשפט לענייני משפחה (להלן: "ההליך בבית המשפט לענייני משפחה"). האם בצוואתה הורשה למנוחה, בין היתר, את הכספים שהצטברו בחשבונה. האם נפטרה ביום 17.02.2014.
4. עורכת הדין אורנה ברטל (להלן: "עוה"ד ברטל") מונתה על ידי התובע לאכוף את צוואתה של האם, ובין היתר העבירה את הכספים שהיו על שמה של האם, בפסגות, למנוחה. ביום 11.03.2014 פתחה המנוחה חשבון חדש בפסגות על שמה.
5. להשלמת התמונה, המנוחה העבירה לתובע סכום כספי, והתובע פתח חשבון בפסגות, והפקיד סכום זה לחשבון.
6. על מנת שלא נמצא חסרים, בין המנוחה לפומרנץ היה הסכם הלוואה מיום 20.11.2014 (להלן: "הסכם הלוואה"), וכן היה כתב התחייבות להחזר הלוואה מיום 18.02.2015 (נספח 3 לכתב התביעה).
7. בחשבון המנוחה בפסגות ניתנה הוראת קבע הפוכה (להלן: "הוראת קבע הפוכה"). בהוראת קבע ההפוכה, נקבע להעביר סכום של 5,000 ₪, ובהמשך עלה הסכום ל- 6,000 ₪ כל חודש מחשבונה של המנוחה בפסגות, לחשבון המנוחה בבנק הפועלים, וזאת לצרכי מחייתה השוטפים.
8. כמו כן, ביצעה המנוחה בין לבין, העברות כספים לחשבונה בבנק הפועלים.
9. הגב' מורן לסרי (להלן: "מורן"), נציגת פסגות, היא זו אשר פעלה בחשבונה של המנוחה באותה העת, מטעם פסגות.
10. התובע מתאר, כי המנוחה העבירה לפומרנץ, כהלוואה, לכאורה, סכום של 881,000 ₪. סכום זה הועבר מחשבונה של המנוחה בפסגות, לחשבונה בבנק הפועלים, ומשם לחשבונה של פומרנץ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

11. יצוין, המנוחה הפכה לחסויה ביום 01.03.2015, ומונתה לה אפוטרופסית, עוה"ד ברטל.

המנוחה נפטרה בחודש אפריל 2015.

12. אקדים ואומר, שהתביעה כנגד פומרנץ נמחקה, ללא צו להוצאות, ביום 02.02.2018, בין היתר מהטעם של חדלות פירעון.

התביעה כנגד בנק הפועלים נמחקה ללא צו להוצאות, ביום 21.03.2021 במסגרת הסכם פשרה.

לאור האמור, הדיון שבפניי עתה יסוב סביב הסכסוך בין התובע לפסגות.

13. על מנת לסבר את האוזן, כעולה מכתב התביעה המתוקן, מדגיש התובע, כי לאור תפקודה הלקוי של המנוחה, וחוסר יכולתה לנהל את חשבונותיה באופן אחראי, התובע היה מעורב בניהול חשבונותיה, תוך שיתוף פעולה עם נציגי פסגות, שהיו מודעים למצבה הקוגניטיבי של המנוחה.

לטענת התובע, הכספים הועברו לצד ג' בניגוד לדין ולצדק.

התובע מציין, שהוא זה שדאג להוראת הקבע ההפוכה, וזאת לצרכי המנוחה. כמו כן, מגולל, שנפגש עם מורן, נציגת פסגות, שהציעה לו גם לפתוח חשבון חיסכון בפסגות. לטענתו, הוא הסכים לפתוח את החשבון בפסגות, רק מאחר והובטח לו על ידי מורן, שלא יתאפשר למנוחה להוציא כספים מחשבונה בפסגות, מעבר להוראת הקבע, ללא ידיעתו והסכמתו מראש.

לשיטתו, פסגות הייתה מודעת לתפקודה הלקוי של המנוחה, לחוסר יכולתה לנהל את ענייניה הכספיים, ובשל כך, ניהלה את חשבונה של המנוחה, בהתאם להוראותיו של התובע. ברם, פסגות אפשרה את העברת הכספים, ללא ידיעתו והסכמתו.

מכל מקום, מאחר ופומרנץ העבירה חלק מהסכום למנוחה, עותר התובע לסעדים הבאים:

- קרן החוב בסך של 728,400 ₪.
- עוגמת נפש בסך של 400,000 ₪.

כזכור, במסגרת הסיכומים, עותר התובע לחייב את פסגות לשלם לתובע סך של 450,000 ₪, עבור הכספים שנגזלו, כטענתו, מהמנוחה, ובנוסף לחייב את פסגות בסך של 150,000 ₪ בגין עוגמת נפש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

14. **מנגד**, בתמצית, פסגות בכתב הגנתה, מכחישה את טענתו של התובע באשר ל"הבטחה" אשר ניתנה לו כביכול, על ידי נציגי פסגות. לטענתה, פסגות פעלה ופועלת בהתאם להוראות ההסדר התחיקתי החל עליה, עת טיפלה במנוחה, בהתאם לבקשתה ובהתאם לרצונה, כפי שמצא ביטוי, בין השאר, במסמכים שמילאה, ועליהם חתמה. והכל, בעודה נהנית מחזקת כשירות משפטית, אשר עמדה לה, עד ליום **01.03.2015** עת הפכה לחסויה ומונתה לה אפטרופסית.

פעולות המנוחה בחשבונה ו/או כל הבקשות למשיכת כספים, בוצעו **משנת 2014**, והושלמו זמן ניכר טרם הפכה לחסויה.

פסגות שמה יתבה בטענה, שהמנוחה היא זו שהורתה לפסגות, בכתב, כיצד ומתי לפעול ביחס לחשבונה בקופת הגמל, ושהתובע נעדר כל מעמד או זיקה משפטית לחשבון המנוחה. ברי, התובע לא יכול היה להיות מעורב בניהול החשבון של המנוחה.

התובע לא ראה לנכון לפעול במישור פורמאלי ו/או להמציא לפסגות מבעוד מועד, צו שיפוטי מאת בית משפט מוסמך, המגביל פעולות מצד המנוחה באשר למשיכת כספים מחשבונה.

התובע מעלה טענות בעל פה, כנגד מסמכים חתומים.

סכומו של דבר, פסגות פעלה כדין.

15. השאלה המרכזית הדורשת הכרעה – האם פסגות פעלה כדין, או שמה התרשלה.

שאלה זו מעוררת שאלות נוספות – האם פסגות ידעה על מצבה הקוגניטיבי של המנוחה; האם פסגות הבטיחה לתובע שכל הפעולות בחשבון המנוחה יעשו בתיאום עמו; סוגיית הראיות.

על שאלות אלה ואחרות אדון בהמשך.

אקדים ואומר, שלאחר ששמעתי את טענות הצדדים, שמעתי את העדויות, ועיינתי בכל אשר הובא בפניי, נחה דעתי לדחות את התביעה, ואבאר;

16. במסגרת ההליך הוגשו תצהירי עדות ראשית והראיות.

מטעם התובע, העיד הוא עצמו; עוה"ד ברטל; פרופ' ולבסקי (להלן: "**פרופ' ולבסקי**"), פסיכיאטר שטיפל במנוחה; מורן (להלן: "**מורן**") נציגת פסגות, אשר תחילה זומנה על ידי פסגות ואח"כ זו האחרונה ויתרה על עדותה, והיא זומנה על ידי התובע; עוה"ד ברטל; מר נייר שיין (להלן: "**שיין**") נציג מנורה חברה לביטוח בע"מ (להלן: "**מנורה**").

מטעם פסגות העיד מר אסף לפידות (להלן: "**לפידות**").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

בתמצית טענות התובע בסיכומיו

17. עניינה של התביעה, בהתנהלות פגומה של פסגות בקשר למנוחה, שגרמה להפסד של מאות אלפי ש"ח למנוחה ולעזבונה, ולהתדרדרות בריאותה, עד למותה.
18. נציגות פסגות ידעו על מוגבלותה הקוגניטיבית והנפשית של המנוחה, לאחר שנחשפו להתנהגותה החריגה, בהיותה אפטורפוסית של האם, ולכן, הסכימו הנציגות להתנהל מול התובע בכל ענייני המנוחה. הנציגות קיבלו מהתובע הנחיות והבטיחו לו לבקשתו, כי לא יאפשרו למנוחה כל הוצאה של כספים מעבר להוראת הקבע, אותה ביקש בשבילה.
19. התובע הסכים לפתוח גם חשבון בפסגות, כדי לתקשר יותר בקלות עם הנציגות. הגם, שהודיע להן, כי מאחר והוא חוזר לספרד, עוה"ד ברטל תפעל מטעמו ומטעם המנוחה.
20. הנציגות קיבלו מעוה"ד ברטל מסמכים חתומים על ידי המנוחה, אך כל זאת מבלי שהיה להן אישור או יפוי כוח, לפיו המנוחה מיפה את כוחם של עוה"ד ברטל ו/או התובע להתנהל בשמה. הוכח, שנציגי פסגות התנהלו רק מול התובע ועוה"ד ברטל, מסרו להם מידע, קיבלו מהם הוראות והנחיות, וזאת למרות שלתובע ולעוה"ד ברטל לא היה שום מעמד רשמי במועדים הרלוונטיים בחשבונה של המנוחה.
- הנציגות עשו זאת, לאור בקשת התובע, ולאור התרשמותן מהמנוחה, בהכירן את מוגבלותה. למרות האמור, בחלוף שנה, פסגות אפשרה למנוחה למשוך כספים מחשבונה, מבלי ליידע את התובע, או את עוה"ד ברטל, ומבלי לקבל את אישור התובע, כפי שהובטח לו. את הכספים משכה המנוחה תחת לחץ של אישה זרה, פומרנץ, שניצלה את מצבה.
21. יצוין, שבאותו אופן פעלה עוה"ד ברטל מול מנורה מבטחים (להלן: "מנורה"), שם היה לאם חשבון, בו המנוחה הייתה המוטבת, ושם נציג מנורה שטיפל בפתיחת חשבון המנוחה, לצורך העברת כספי האם, העיד, שעם פתיחת החשבון של המנוחה בחודש אפריל 2014, התרשם, שהמנוחה מוגבלת בשיקול דעתה, ותיעד זאת במערכת הפנימית של מנורה. וזאת, בניגוד להתנהלות של פסגות. נציגי פסגות הבחינו שהמנוחה לא מבינה מה הפעולות שהיא עושה (נספח 13 לתצהיר התובע), אך אין ראיה שדיווחו על כך.
22. מכל מקום, השאלה המרכזית, האם פסגות הייתה מודעת למצבה הקוגניטיבי של המנוחה. ברם, העד היחיד מטעם פסגות טוען, כי הוא אפילו לא בדק זאת.
- במנורה, כאשר המנוחה רצתה למשוך כספים, כפי שמשכה בפסגות, עיכבו נציגי מנורה את בקשת המנוחה, וכך "הצילו" את הכספים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

23. עוה"ד ברטל הצהירה, שכשנודע לה על הירושה שהמנוחה מקבלת מאמה, פנתה לפסיכיאטר שלה, פרופ' ולבסקי, כדי לברר האם ניתן למנות לה אפוטרופוס. פרופ' ולבסקי הבהיר, שמינוי אפוטרופוס יערער אותה ואת יציבותה הנפשית, והמליץ שלא למנות לה אפוטרופוס. הגם, שהבהיר, כי המנוחה התנגדה למינוי אפוטרופוס. רק לאחר שרימו אותה לא הייתה ברירה והיה צריך להכריח את המנוחה לחתום על יפוי כול למינוי אפוטרופוס, דבר שגרם לאשפוזה.

24. פסגות מסרה בכתב הגנתה גרסה שקרית עם הכחשות כלליות וגורפות, ללא בדיקת העובדות. ישנן סתירות בין הטענות בכתב ההגנה לבין התצהיר לשאלון. פסגות נקטה מתחילת ההליכים באסטרטגיה של הסתרת עובדות, מידע, הקלטות ומסמכים שהיו בחזקתה ובידיעתה.

העד היחיד מטעם פסגות, כלל לא רלוונטי, ואינו מכיר את העובדות.

נציגי פסגות ביצעו שיחות מהותיות ורלוונטיות לתביעה עם התובע, ברם אלה לא גולו.

25. ניתן להיווכח, כי במערכת של פסגות הייתה התראה בעניין המנוחה. מכל מקום, פסגות התרשלה בכך, שלמרות ידיעת מצבה הקוגניטיבי של המנוחה, בין אם הייתה התראה, ובין אם לא, אפשרה למנוחה למשוך מאות אלפי ש"ח, מבלי לברר לצורך מה, ומבלי להודיע לתובע ולקבל את אישורו, כפי שהובטח לו.

26. מכוח סעיף 3 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), התשס"ה-2005 (להלן: "**חוק קופות הגמל**"), מוטלת על פסגות, כמוסד הנותן שירות פיננסי וכקופת גמל, החובה לשמש נאמן על נכסי עמיתה, ולהתנהל באמונה ובשקיפה לטובת כל אחד מעמיתה, בזירות וברמת מיומנות שנאמן היה נוהג בהן בנסיבות דומות.

27. פסגות הייתה מחוייבת לפעול בהתאם לחוק איסור הלבנת הון התש"ס-2000, צו איסור הלבנת הון (חובת זיהוי, דיווח וניהול רישומים של קופת גמל וחברה המנהלת קופת גמל), תשס"ב-2001, מכוחו הייתה חייבת לבצע פיקוח ומעקב על חשבונה של המנוחה.

28. פסגות שידעה על מצבה של המנוחה, פעלה ברשלנות חמורה.

29. מורן שפעלה בחשבונה של המנוחה, בעדותה התחמקה מלהשיב על השאלה כיצד נהגה, כשחשדה שללקוח יש בעיה קוגניטיבית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

בתמצית טענות פסגות בסיכומיה

30. פסגות פעלה בהתאם להוראות ההסדר התחיקתי החל עליה, עת טיפלה בעניינה של המנוחה, לאור מבוקשה ובהתאם לרצונה החופשי, כפי שמצא ביטוי, בין השאר במסמכים שמילאה המנוחה ועליהם חתמה. והכל, בעוד שהמנוחה נהנתה מחזקת כשירות משפטית, אשר עמדה לה עד ליום 01.03.2015, עת הפכה לחסויה, ומונתה לה אפוטרוסית.
31. דיני הגמל בכלל, וסעיף 25 (א) לחוק קופת גמל בפרט, אינם מכירים ולא מאפשרים לגורם כלשהו, זולת העמית, לנהל חשבון בקופת הגמל, ואוסרים במפורש על העברת זכויות, או כספים של עמית מסוים בקופת הגמל למי שאינו אותו העמית.
32. טענת התובע, לפיה הייתה לו "מעורבות" או זיקה כלשהי לחשבונה של העמיתה, אינה יכולה לעמוד, הן מבחינה משפטית והן מבחינה עובדתית. הגם, שלתובע אין בדל ראייה ל"הבטחה" או "סיכום".
33. גם עוה"ד ברטל אינה טוענת למעורבות, או לנטילת חלק כלשהו בניהול חשבונה של המנוחה, וזאת להבדיל מהתקופה שקדמה לפתיחת החשבון, לאחר פטירת האם, שאז סייעה עוה"ד ברטל למנוחה בעניינים טכניים בלבד. וכן, עוה"ד ברטל הייתה מעורבת בתקופה שאחרי מינויה כאפוטרופסית למנוחה.
34. במשך כל תקופת ניהול חשבונה של המנוחה, מפתחת החשבון בשנת 2014 ועד לחודש מרס 2015, המנוחה היא זו בלבד שניהלה את חשבונה.
35. כל הכספים שנמשכו מחשבונה של המנוחה בקופת הגמל, הועברו לחשבונה בבנק הפועלים. לפיכך, טענת התובע, שהועברו כספים לצד ג' כלשהו, לא התרחשה בפועל.
- מרגע שפסגות השלימה העברת כספים לחשבונה של המנוחה בבנק הפועלים, תם חלקה.
- ברי, שכל בקשת משיכה, העברה ו/או קבלת הלוואה היו בכתב.
- ככל שפסגות הייתה מעכבת, או נמנעת מלבצע בקשת המנוחה למשיכת כספים, הייתה נחשפת לסנקציות רגולטוריות.
36. טענות התובע, לפיהן הובטח לו לכאורה, או סוכם עמו כביכול, שיוכל להיות מעורב או כיוצא באלה בחשבון, הן אמירות חסרות תוקף חוקי וביסוס עובדתי. פסגות מכחישה את טענות התובע, בדבר "סיכום", עקב מצבה הקוגניטיבי של המנוחה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

37. בהליך שהתנהל בבית המשפט לענייני משפחה, קרוב לזמנים הרלוונטיים למשיכות הכספים ולפעולות אותם ביקשה לבצע המנוחה בחשבונה בקופת הגמל, הצהיר התובע, כי המנוחה כשירה להתמנות כאפטורפסית לרכוש אמם, אך עתה מבקש לטעון, כי המנוחה לא הייתה כשירה.

38. המנוחה סירבה באופן עקבי וחד משמעי להסמיק את התובע לביצוע פעולות בשמה ובמקומה.

39. יודגש, התנהלות פסגות הייתה סבירה, ראויה ותמת לב.

40. פסגות מכחישה את הסעדים הכספיים המבוקשים על ידי התובע, כולל כימותם, או דרך חישובם.

בתמצית סיכומי התשובה

41. בשליטת פסגות היו עדים שידעו את מלוא העובדות האמתיות נשוא האירוע, אולם היא נמנעה מלהביא בפני בית המשפט את גרסתם. תחת זאת, בחרה להעיד מטעמה עד יחידי, שהעיד, כי אינו מכיר את העובדות.

42. פסגות נמנעה במכוון ובצורה אסטרטגית מקבלת גרסת עדים מהותיים ורלוונטיים, ולא הציגה ראיות מהותיות, כגון הקלטות.

43. התובע הוכיח בעדויות, בהקלטות שיחות ובאימיילים, כי פסגות ידעה שהמנוחה בעלת לקות קוגניטיבית, ועל כן נציגי פסגות התנהלו בעניין חשבון המנוחה מול התובע ועוה"ד ברטל, וידעו, כי התובע מחליט לגבי חשבונה של המנוחה, וזו האחרונה מקשיבה לו.

44. נציג מנורה, ינר, שהינו עד נטראלי, ציין, שבמפגש ראשוני עם המנוחה הבחין מיידית במוגבלות הקוגניטיבית. בשל כך, תיעד זאת במערכת הפנימית ועצר את הניסיון לגזול את כספה, בניגוד לפסגות.

עדויות של זה תומכת בעדות התובע, כי נציגי פסגות שפגשו את המנוחה, הבחינו בלקותה, עוד שהייתה אפטורפסית של האם, ופנו לתובע בעניין האפטורפסות, מסרו לו אינפורמציה וזאת על מנת שיעץ למנוחה, כי הבינו שמולה לא ניתן להתנהל.

45. פסגות התנהלה בחשבון המנוחה על פי הנחיות התובע ועוה"ד ברטל, למרות שלא היה יפוי כוח.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

46. למרות ידיעתה של פסגות על לקותה הקוגניטיבית של המנוחה, היא אפשרה לה למשוך מחשבונה כספים בהיקפים גדולים וחריגים, מבלי לוודא לצורך מה, ומבלי ליידע את התובע ועוה"ד ברטל.

47. הוכח, כי פסגות התרשלה בקיום החובה המוטלת עליה.

דיון והכרעה

48. כפי שהובא בפתח הדברים, השאלה המרכזית הדורשת הכרעה – האם פסגות פעלה כדין, או שמה התרשלה.

כאמור, שאלה זו מעוררת שאלות נוספות – האם פסגות ידעה על מצבה הקוגניטיבי של המנוחה; האם פסגות הבטיחה לתובע שכל הפעולות בחשבון המנוחה יעשו בתיאום עמו, כלומר האם היה סיכום בין התובע לפסגות בקשר לחשבון המנוחה; סוגיית הראיות.

על שאלות אלה ואחרות אדון בהמשך.

כזכור, לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, שמעתי את העדויות, ועיינתי בכל אשר הובא בפניי, נחה דעתי לדחות את התביעה, ואבאר;

האם פסגות פעלה כדין

לאחר שעיינתי בכל אשר הובא בפניי נחה דעתי, כי פסגות פעלה כדין.

49. כזכור, טוען התובע, שהתנהלותה של פסגות הייתה פגומה בקשר לחשבון המנוחה שנוהל אצלה. ולאור התנהלות פסגות, נגרם הפסד של מאות אלפי ₪ למנוחה ולעזבונה.

מנגד, טוענת פסגות, כי פעלה בהתאם להוראות ההסדר התחיקתי החל עליה, עת טיפלה בחשבון המנוחה. לשיטתה, פעלה בחשבון בהתאם למבוקשה של המנוחה, כפי שמצא ביטוי, בין השאר במסמכים שמילאה המנוחה ועליהם חתמה. והכל, בעוד שהמנוחה נהנתה מחזקת כשירות משפטית, אשר עמדה לה עד ליום 01.03.2015, עת הפכה לחסויה, ומונתה לה אפוטרוסית.

50. ראשית, ביני לביני, צודק ב"כ פסגות, שדיני הגמל בכלל, וסעיף 25 (א) לחוק קופת גמל, בפרט, אינם מכירים ולא מאפשרים לגורם כלשהו, זולת העמית, לנהל חשבון בקופת הגמל, ואוסרים במפורש על העברת זכויות, או כספים של עמית מסוים בקופת גמל למי שאינו העמית. אלא, אם ישנו יפוי כוח, או הוראה מפורשת אחרת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

51. התובע מעלה שלל טענות כנגד פסגות; האחת היא "סיכום" בינו לבין פסגות, לפיו המנוחה לא תעשה כל פעולה מעבר להוראת קבע ההפוכה, ללא ידיעתו ואישורו; השנייה – פסגות ידעה על מצבה הקוגנטיבי של המנוחה, ולא עשתה דבר; שפסגות נמענה להציג ראיות, התחמקה, והדבר עומד לה לרועץ.

52. לאחר שבחנתי את טענות התובע, נחה דעתי, כי פסגות פעלה בחשבון המנוחה כדין, ואתייחס לטענות אחת לאחת.

האם היה סיכום בין התובע לפסגות בקשר לחשבון המנוחה

53. לטענת התובע, נציגי פסגות התנהלו רק מול התובע ועוה"ד ברטל, מסרו להם מידע, קיבלו מהם הוראות והנחיות, וזאת למרות שלתובע ולעוה"ד ברטל לא היה שום מעמד רשמי במועדים הרלוונטיים בחשבונה של המנוחה. נציגי פסגות עשו כן, לאור סיכום שהיה בין התובע לנציגי פסגות. סיכום שנבע מבקשת התובע, ולאור התרשמות מהמנוחה, בהכירה את מוגבלותה. לא זו אף זו, מתאר התובע, כי ניהל את הכספים של האם בפסגות, כאשר המנוחה הייתה אפטרופסית, ולא היה לו מעמד משפטי.

54. מנגד, טוענת פסגות, שלא הייתה לתובע "מעורבות" או זיקה כלשהי לחשבונה של המנוחה, ושטענה זו אינה יכולה לעמוד, הן מבחינה משפטית והן מבחינה עובדתית. הגם, שלתובע אין בדל ראייה ל"הבטחה" או "סיכום".

55. ראשית, אציין, כי בהתאם לסעיף 25 לחוק קופות הגמל, זכויות העמית בקופת הגמל אינה ניתנת להעברה לאחר.

56. התובע טוען, כי היה "סיכום" עם נציגי פסגות, שהוא יהיה מעורב בחשבונה של המנוחה. כאמור, התובע מתאר, כי ניהל את חשבון האם, בעת שבו הייתה המנוחה אפטרופסית לרכוש (סעיפים 19-22 לתצהירו).

57. התובע מתאר, שהוא זה, אשר יזם את הוראת הקבע ההפוכה למנוחה (סעיף 25 לתצהירו), וכן שם יתבטא בטענה, כי הדגיש והבהיר בפני נציגי פסגות, שיפתח חשבון בפסגות, בתנאי שיובטח לו, שלא יאפשרו הוצאת כל סכום נוסף בחשבון, מעבר להוראת הקבע ההפוכה, ללא ידיעתו והסכמתו (סעיפים 29-31 לתצהירו).

58. טענת התובע, באשר לסיכום לעיל, המהווה נדבך מהותי ביותר לאור מצב המנוחה המתואר על ידו, משום מה לא מגובה בסיכום בכתב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

ויוזכר, מדובר לכאורה בסיכום הנוגד את הוראות הדין וחסר תוקף חוקי, בהינתן שלתובע לא היה מעמד בחשבון המנוחה. מכל מקום, גם אם היה "סיכום" שכזה בעל-פה, שכזכור מוכחש על-ידי פסגות, הוא לא הוכח. בזיקה, צורפו תמלולים, אך כפי שיתואר – אין בהם כדי לתמוך בטענת התובע.

59. מעיון בתמלולים שצירף התובע לשיחות שניהל מול נציגי פסגות (נספחים 3-5), אלה אינם מלמדים על "הבטחה" או "סיכום", מול נציגי פסגות בעניין חשבונה של המנוחה.

60. בשיחה מיום 29.01.2014, עם נציג פסגות, נכחו התובע והמנוחה, השיחה הייתה בעניין כספי האם, והמנוחה הדגישה שהיא האפוסטרופסית.

כמו כן, השיחה גם מיום 05.02.2014, נסובה סביב כספי האם, בעת שהמנוחה היא האפוסטרופסית על הרכוש.

61. התנהלות עוה"ד ברטל מול מורן, נציגת פסגות, הייתה בנוגע לצוואת האם, בעניין הכספים שהיו לאם (נספח 11 לתצהיר התובע). עוה"ד ברטל סיעה בטיפול במילוי הטספים, למנוחה, לאחר מות האם.

יודגש גם, שעל גבי טופס הוראת הקבע ההפוכה חתמה המנוחה (נספח 8 לתצהיר התובע). כמו כן, גם על משיכת כספי האם, בהתאם לצוואת האם, חתמה המנוחה (נספח 11 לתצהיר התובע).

ללמדך – המנוחה היא זו אשר פעלה בחשבונה, מפתחת החשבון בשנת 2014 ועד לחודש מרס 2015, עד שעוה"ד ברטל מונתה לה כאפוסטרופסית. התנהלות התובע ועוה"ד ברטל מול פסגות הייתה בעיקרה לפני פתיחת החשבון של המנוחה בפסגות (ראו גם עדות התובע בעמ' 20 שורות 17-28).

בהקשר זה, העידה עוה"ד ברטל, ואישרה שלא טענה, שפעלה בחשבון המנוחה בין התקופה שבין מועד פתיחת החשבון באפריל 2014 ועד למינויה כאפוסטרופסית (עמ' 34, שורות 3-6).

62. התובע מפנה לתמלול שיחה שלו עם נציגת פסגות, מיום 08.02.2015, לאחר מות המנוחה (נספח 13 לתצהירו):

"דוד: ואני דיברתי עם מורן ועורך הדין שלי דיברה גם עם מורן. מספר פעמים. ושאני הייתי אצלכם, אם את זוכרת, אני ביקשתי מכם גם שרחל לא תוכל להוציא יותר מ- 5,000, 6,000 שקל לחודש. מהקופה שלה. מעיין: לא זוכרת, אבל אוקיי. דוד: הבטיחו לי אז שיהיה בסדר. בלי בעיות ושום דבר. בקיצור, היתה הונאה רצינית על רחל. רחל הוציאו לה מהקופות 880,000 שקל. מעיין: מי? דוד: נוכלת אחת, מפאסאג' דיזינגוף. יד שנייה. השם שלה עינת פומרנץ".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

הנה כי כן, גם משיחה זו לא ניתן ללמוד, שהיה "סיכום" בין התובע לפסגות.

63. יובהר, מפתיחת החשבון בשנת 2014 ועד לחודש מרס 2015, המנוחה היא זו בלבד שניהלה את חשבונה, וניתן להיווכח מהטפסים עליהם חתמה (נספח 1 לתצהיר פסגות).

כמו כן, שוב, צודקת פסגות, שהתובע נעדר כל מעמד או זיקה משפטית לחשבון המנוחה, הגם שהמנוחה סירבה ליפות את כוחו על מנת שיפעל בשמה ובמקומה בחשבונה.

עוה"ד ברטל אישרה, שלמיטב ידיעתה המנוחה לא נתנה לתובע ייפוי כוח לפעול בשמה. עם זאת, טענה: "... למיטב ידיעתי בכל מקום שהוא פעל בשמה לא ביקשו ממנו ייפוי כוח" (עמ' 34, שורות 30-31).

דומני, שאין די בעדות עוה"ד ברטל, כדי לאשש את טענת התובע, כי פעל בחשבון המנוחה ללא ייפוי כוח. לטעמי, מדובר באמירה סתמית, שלא תקעה יתד נאמן בראיות, וזאת להבדיל מהתקופה שקדמה לפתיחת החשבון.

64. לפידות העיד, שהוראה מצד ג' מתקבלת רק כאשר יש ייפוי כוח, אפוטרופוס, יורשים (עמ' 45, שורות 25-26; עמ' 46, שורות 1-6).

כשנשאל לפידות בקשר לשיחה שהתנהלה בין נציגת פסגות לבין עוה"ד ברטל, השיב שהוא סבור, שהשיחה התקיימה באישורה של המנוחה (עמ' 47, שורות 13-14; שורות 21-27). מעבר לכך, אין עוררין שהשיח היה בסמוך לפטירת האם, ועוה"ד ברטל היא זו שטיפלה בצוואת האם, שהורשה את כל רכושה למנוחה.

65. מורן בעדותה נשאלה בקשר למסירת פרטים לצד ג', והשיבה שאינה זוכרת את המקרה הספציפי שבעניינו, בשל חלוף הזמן (עמ' 53, שורות 22-26; עמ' 55, שורות 30-31; עמ' 56, שורות 1-13).

לאחר ששמעתי את עדות מורן, נתתי אמון בעדותה, שלאור חלוף השנים, היא אינה זוכרת את השתלשלות האירועים.

66. לאור האמור, לא הוכח בפניי שהייתה "הבטחה" או "סיכום", מצד פסגות, לפיה היא לא תאפשר הוצאת כל סכום נוסף מחשבון המנוחה, מעבר להוראת הקבע ההפוכה, ללא ידיעתו והסכמתו של התובע.

לא זו אף זו, "סיכום" מעין זה חסר כל תוקף חוקי, וכאמור, חסר ביסוס עובדתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

האם פסגות ידעה על מצבה הקוגנטיבי הלקוי של המנוחה

67. לשיטת התובע, נציגות פסגות ידעו על מוגבלותה הקוגניטיבית והנפשית של המנוחה, לאחר שנחשפו להתנהגותה החריגה, בהיותה אפטרופוסית של האם, ולכן, הסכימו הנציגות להתנהל מול התובע בכל ענייני המנוחה. הנציגות קיבלו מהתובע הנחיות והבטיחו לו לבקשתו, כי לא יאפשרו למנוחה כל הוצאה של כספים מעבר להוראת הקבע ההופכנ, אותה ביקש עבורה.

68. לטענת פסגות, המנוחה נהנת מחזקת כשירות משפטית, אשר עמדה לה עד ליום 01.03.2015, עת הפכה להיות חסויה, ומונתה לה אפטרופוסית, עוה"ד ברטל.

69. יוזכר, עד לפטירת האם, משנת 2012 ועד ל- 17.02.2014 המנוחה הייתה אפטרופוסית לרכוש, לאם. התובע אישר נתון זה בעדותו (עמ' 12, שורות 19-21; 23). כמו כן, אישר התובע, כי הוא קיבל מינוי להיות אפטרופוס על גוף האם, בלבד (עמ' 13, שורות 27-30).

בהקשר זה, לשאלת בית המשפט, השיב התובע, כי התנגד למינויה של המנוחה להיות אפטרופוסית לאם, משום שלשיטתו, המנוחה לא הייתה מסוגלת לקחת את האחריות הזו. למרות התנגדותו, בית המשפט, בהליך שהתנהל בבית המשפט לענייני משפחה, אישר את המינוי. כלומר, בית המשפט הכיר במסוגלות ובכשירות של המנוחה (עמ' 13, שורות 5-18).

יודגש, מצד אחד טוען התובע, כי התנגד למינויה של המנוחה כאפטרופוסית לרכוש האם, ובאותה נשימה, בתצהירו אמר, שמאחר והוא התגורר בספרד, הובהר לו, שאינו יכול להתמנות כאפטרופוס, ועל כן דאג שהמנוחה תמונה כאפטרופוסית לרכוש האם (ראו: סעיף 15 לתצהירו; עדות עוה"ד ברטל בעמ' 26, שורות 10-13).

התובע נשאל על כך בעדותו, על ידי בית המשפט, והשיב: "שלא היתה לי ברירה" (עמ' 22, שורות 19-21).

לטעמי, תשובות התובע מעלות תמיהה.

70. יתרה מכך, העידה עוה"ד ברטל: "... אני מניחה, מאחר ואני מכירה את דוד ואני יודעת איך הוא מדבר אני מניחה שהוא ניסה לשכנע את ביהמ"ש הוא יהיה האפו' כי הוא יותר אחראי ומבין..." (עמ' 27, שורות 1-2).

ובהמשך העידה: "רחל לא הייתה בלתי כשירה, יכלה להתנהל בפעולות שוטפות זה כתוב בכל מקום גם במכתב של בלבסקי, גם בבקשה שהגשתי לאפו' על רחל" (עמ' 27, שורות 9-10).

רוצה לומר, המנוחה הייתה כשירה, לשיטתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

יחד עם זאת, טענה עוה"ד ברטל, שלמנוחה יש לקות קוגניטיבית, ושהיא סובלת מחוסר שיקול דעת והתנהלות כספית (עמ' 29, שורות 14-16).

71. ביני לביני, למינויה של המנוחה כאפוטרופסית לרכוש האם, יש משקל רב. וזאת, בהתחשב בכך שבפני בית המשפט לענייני משפחה הייתה פרוסה התמונה במלואה. מה גם, שהמנוחה התנהלה באופן עצמאי, מבלי שנתנה יפוי כוח לתובע.

72. מעבר לאמור, התובע צירף לתצהירו, בין היתר, מסמכים רפואיים באשר למצבה הרפואי של המנוחה (נספח 2). עניינו הרואות, שהוצג מכתב ביוני 2000, שצוין בו, שהמנוחה אושפזה מספר פעמים בבית חולים גהה.

יוער, למרות זאת, בית המשפט לענייני משפחה מצא את המנוחה כשירה לשמש אפוטרופסית לרכושה של האם, ולא ניתן המינוי לתובע, משום מה.

73. התובע בתצהירו (סעיף 32), מתאר, שביום 29.04.2014 שלח מכתב למורן בקשר למצבה הרפואי של המנוחה, שזו האחרונה הייתה מטופלת בבית החולים לבריאות הנפש. התובע נחקר על כך, ועולה שמדובר ב"מכתב רפואי" מיום 31.05.2010 (נספח 9 לתצהירו), שאינו מפרט ממצאים רפואיים, זולת פרטים אישיים של המנוחה (ראו גם: עמ' 19, שורות 15-16).

כמו כן, אין בתמלולים שצורפו על ידי התובע (נספחים 3-5 ; 13 ; 15 לתצהירו) כדי ללמד שפסגות ידעה, כי המנוחה אינה כשירה לנהל את ענייניה בחשבונה.

צודקת פסגות בטענתה, שאין ביכולתה "לנהל עמיתים" לרבות "צבעוניים" ו/או קולניים ו/או "לא נעימים", עת עמית נהנה מחזקת כשירות משפטית (סעיף 19 לסיכומי פסגות).

74. **וישאל השואל – ככל שהתובע היה ער למצבה הנפשי של המנוחה, כטענתו, וגם עוה"ד ברטל, אז מדוע הם לא פעלו למינוי אפוטרופוס למנוחה?**

במענה לשאלה זו, הסבירה עוה"ד ברטל, כי הפסיכיאטר של המנוחה אמר, שאם מישהו יכנס לחיים שלה, וינהל לה את החיים, היא תצא מאיזון, יהיו לה התפרצויות זעם, ועל כן המליץ לא למנות לה אפוטרופוס (עמ' 28, שורות 2-4).

עם זאת, הוסיפה עוה"ד ברטל, שביום 01.03.2015, היא מונתה להיות אפוטרופסית למנוחה, לאחר שהועברו הכספים לפומרנץ, והדבר גרם לאשפוזה של המנוחה (עמ' 28, שורות 8-22). בעניין זה, יצוין שלפי צו האפוטרופסות, המנוחה יכלה לבצע אך את הוצאותיה השוטפות עד 8,500 ₪ (נספח 11 לתצהיר עוה"ד ברטל).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

75. סבורה אני, שככל שהתובע סבר שהמנוחה לא יכולה לנהל את חשבונה, היה עליו לבקש לטפל בענייניה הכספיים של המנוחה, בהתאם להוראות הדין, מבעוד מועד. משבחר התובע שלא לעשות כן, משיקולים שונים, יש לכך "מחיר", אותו הוא צריך לשאת.

76. וישאל שוב השואל – הובא בפניי, כי לאחר מות האם, העבירה המנוחה לתובע, מעיזבון האם, שהוערך בכמה מיליונים, 35%, (עדות עוה"ד ברטל, עמ' 31, שורות 4-5). האם במסגרת פעולה זו, המנוחה הייתה כשירה?

לדידי, התנהלות התובע מדברת בעד עצמה, שהרי הן לשיטת התובע והן לשיטת עוה"ד ברטל, למנוחה יש בעיה בשיקול הדעת, אזי כיצד הועברו הכספים?!

עוה"ד ברטל נשאלה והשיבה לבית המשפט:

"לא נשאלת מה טוב או לא לטובת רחל נשאלת אם היא הייתה כשירה לחתום על ההסכם בהתחשב לכך שאמרת שהייתה לה בעיה בשיקול דעת בנוגע לכספים "גדולים"?

אני משיבה, מאיפה אני יודעת אם היא הייתה כשירה לחתום או לא, אני האמנתי שזה לטובתה והייתה לי אמביוולנטיות והתקשרתי לידיד שלי שהיה אז יו"ר ועדת האתיקה ושאלתי אותו מה לעשות? אני מייצגת את שניהם ומאמינה שדוד רוצה לשמור על הכסף".

(עמ' 31, שורות 25-29).

דברים אלה מדברים בעד עצמם.

ושוב, ככל שהתובע ו/או עוה"ד ברטל רצו לפעול בשם ו/או במקומה של המנוחה, היה עליהם לעשות כן, בהתאם להוראות הדין.

77. בנוסף, השתכנעתי, כי המנוחה לא רצתה שהתובע יפעל בשמה ובמקומה, ולכן לא נתנה לתובע ייפוי כוח. פרופ' ולבסקי העיד: "... אמרתי שהיא תמיד לא רצתה מישהו שיהיה אחראי על הפעולות שלה" (עמ' 38, שורה 29).

78. מעבר לאמור, עוה"ד ברטל בפנייתה לבית המשפט לענייני משפחה, בתצהיר תמיכה בבקשה למינויה כאפטרוסיט למנוחה, הצהירה: "גב' רחל רייכמן אח אחד בספרד והקשר ביניהם דל ולא טוב" (נספח 9 לתצהירה). שנשאלה על הקשר בין האחים, האם מערכת היחסים הייתה עכורה, השיבה: "לא" (עמ' 35, שורות 16-18).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

עוה"ד ברטל העידה, והסבירה שהצהירה כך, כי המנוחה פחדה שהיא תספר לתובע באשר לכספים שהועברו לפומרנץ (שם, שורות 22-20). לדידי, הסבר זה לא משכנע, וזאת בלשון המעטה.

79. התובע, מבקש לשכנע את בית המשפט, שעת ביקשה המנוחה למשוך כספים מחשבונה במנורה, נציגי מנורה עיכבו את העברת הכספים, ובכך מנעו העברתם לגב' פומרנץ. לשיטת התובע אם נציגי פסגות היו פועלים כך, אז העברת הכספים לגב' פומרנץ הייתה נמנעת.

בעניין זה, אציין שבקשר למנורה, המנוחה פנתה למנורה כדי למשוך כספים, ושנשאלה על כך על ידי נציג מנורה, הסבירה, שהיא רוצה להשקיע בחנות בגדים, וזה עורר חשד (ראו: סעיף 7 לתצהיר שייך). בשונה מהמקרה שבפניי, המנוחה העבירה כספים לחשבונה בבנק הפועלים, ומן הסתם, לא היה בכך לעורר חשד, שכספים עושים דרכם לצד ג'.

80. בזיקה, הנני להפנות לעדות לפידות בעניין;

"אני רוצה גם להגיד משפט שאני יכול להעיד שחברה פיננסית/גוף עסקי לא היה להם מוטיבציה לביצוע פדיונות של העמיתים שלנו, מניסיוני והייתי שם 10 שנים בכל פעם שהיה מקרה שבו יש חשד שבוצעה פעולה שלא על פי רצון העמית, או חשד לכשירות של אותו עמית, היינו מאוד זהירים, עושים את מירב הבדיקות.

לשאלת בית המשפט איך היית מזהה בשאלת הכשירות של עמית כזה או אחר, אני משיב שהיו מקרים שמנהל קשרי לקוחות היה פונה אלינו. היו מקרים שהיו מתקשרים ללקוח או באמצעות שימור לקוחות, אותו נציג שלנו היה מתרשם שהלקוח/עמית מבולבל, לא יודע בדיוק במה מדובר, לא מכיר את הבקשה שביצעה או בעצם טוען דברים הפוכים, שבעצם לא רוצה למשוך את הכספים, או שמפנה אותנו למישהו אחר תדברו עם פלוני/אלמוני.

ש. זה לא קרה במקרה שלנו?

ת. לא יודע, במקרים האלו היינו בדרך כלל מבקשים אישור של רופא מומחה, גריאטרי, משפחה, להבין את כשירותו של העמית והיינו מבינים שהלקוח לא כשיר, היינו עוצרים את הפעולה ועושים כל דיזפוזיציה בחשבונות.

ש. אתה דיברת עכשיו באופן כללי, במקרה שלנו מנהלת שירות מורן/מעין אף אחת לא כתבה שום הערה, שום דבר?

ת. אני לא זוכר, ככל הידוע לי הזכור לי ככובעי כמנהל תפעול, אני לא הגורם שנמצא בקשר ישיר עם הלקוחות. לא מכיר דבר כזה, אם היה דבר כזה אני אומר עוד פעם האינטרס שלנו במקרים האלה היה לנו אינטרס לעצור את משיכת הכספים. אנחנו משקיעים משאבים מאוד גדולים לשכנע לקוחות לשמור על החיסכון הפנסיוני שלהם ולמצוא מקורות חלופיים לכספים שהם מבקשים למשל הלוואה מאמצעי קופה".

(עמ' 44 שורות 29-32; עמ' 45 שורות 1-16 ההדגשות לא במקור).

ובקשר לחשבון האם, העיד –

"האם נכון שהייתם מודעים לכך שיש להתנהל מול אורנה כי רחל אינה יכולה להתמודד בעניין ניהול חשבונה?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

ת. לא יודע אם היינו מודעים שרחל לא יכולה להתמודד בניהול חשבונה אבל מאחר ובמקרה הזה הייתה גם התנהלות מול עורכת הדין שחזקה שמייצגת אותה, אז מסרנו לה את כל המידע והאינפורמציה הנדרשת.
ש. מפנה לעמ' 220 שורות 4-2 האם נכון שמורן מאשרת שרחל לא יכולה להתמודד?
ת. הרבה מאוד לקוחות, זה רשום ואני יכול להגיד שהרבה מאוד לקוחות גם צעירים מסתבכים עם הניירת וטופסולוגיה של בקשות פדיון, בטח שמדובר בבקשה של מי שנפטר. מניסיונו בהרבה מקרים מי שאנחנו מתנהלים מולו עו"ד שיותר קל להם קל להסביר להם את הדברים הנדרשים, הצהרות, טפסים ולכן אין פה משהו שהוא חריג".

(עמ' 48, שורות 12-21).

81. עולה אם כן, שלא הוכח שפסגות הייתה מודעת, או זיהתה אצל המנוחה מצב בו היה חשד לפיו אינה כשירה. פסגות פעלה במסגרת החוקית, ובהתאם לה. אכן, כפי שטוענת פסגות, המנוחה נהנת מחזקת כשירות משפטית, אשר עמדה לה עד ליום 01.03.2015, עת הפכה להיות חסויה, ומונתה לה אפוטרופסית, עוה"ד ברטל.

82. בנסיבות העניין, לא ניתן לומר שפסגות פעלה בניגוד להוראות סעיף 3 לחוק קופות הגמל, המשיית על פסגות, כמוסד הנותן שירות פיננסי וכקופת גמל, חובה לשמש נאמן על נכסי עמיתה, ולהתנהל באמונה ובשקידה לטובת כל אחד מעמיתה, בזהירות וברמת מיומנות שנאמן היה נוהג בהן בנסיבות דומות.

טענת ההימנעות מהצגת ראיות, וסתירות מטעם פסגות

83. לטענת התובע, פסגות לא גילתה את כל המסמכים שברשותה, פסגות נמנעה במכוון ובצורה אסטרטגית מקבלת גרסת עדים מהותיים ורלוונטיים, ולא הציגה ראיות מהותיות, כגון הקלטות, לפיכך, הדבר עומד לה לרועץ.

פסגות לא התייחסה בצורה ממוקדת לטענה זו בסיכומיה.

84. בסעיף 19 לסיכומיו, טוען התובע שבכתב ההגנה, פסגות מסרה גרסה שקרית, הכוללת הכחשות כלליות וגורפות, ללא בדיקת העובדות עם הנציגים הרלוונטיים שפעלו בחשבון המנוחה. התובע הפנה לשאלונים: הראשון והשני, כאשר נטען שהיו בהם שינויי גרסאות וניתנו תשובות עובדתיות סותרות. כך, הצהיר לפידות בתצהירו, שלא כל השיחות מוקלטות, אלא באקראי ולעומת זאת, בעדותו העיד, כי השיחות מתועדות וכל השיחות מוקלטות.

כמו כן, נטען, שמורן היא זו שטיפלה במנוחה. לפידות, העד היחיד מטעם פסגות אינו עד רלוונטי ואינו אמין לשיטתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

85. ראשית, באשר לרלוונטיות של העד לפידות ובהתייחס לכך שהתובע סבור שפסגות נמנעה להביא עדים רלוונטיים, כדוגמת מורן; הנני מפנה לעדות מורן, לפיה העידה שאינה זוכרת את התובע ואת פרטי האירוע (עמ' 52, שורה 4). וראו גם עדותה בעמוד 53, שורות 21-26) ובין היתר: **"את מדברת איתי על מישהו שלא יודעת מיהו, שאולי דיברתי איתו לפני עשור. אני לא יודעת מי הלקוח, לא יודעת מה היה. אני אפילו לא יודעת למה אני פה"** (שם, שורות 25-26).

86. עולה אם כן, כי עדות מורן, אינה בכרח עדות רלוונטית יותר מזו של לפידות, אשר ידע להסביר את שנשאל.

87. ובאשר לגילוי המסמכים:

לא נעלם מעיני בית המשפט שלדוגמה, הובאו קטעים מהשיחה והנני מפנה, כדלקמן -

[...] ש. מפנה לנספח 13 עמודים 102-104 נכון כי אופיר נציג של פסגות אומר בשורה 11 עמ' 104, מקריאה, האם נכון כי הנציג של פסגות אומר שלא הבין מה הלקוחה רוצה, זו שיחה למען הפרוטוקול?
ת. אוקי. נטע זאת נציגת שירות.
ש. כן, זה נכון שאופיר אומר לנטע לא הבנתי מה היא רוצה, מקריאה גם פה כשמעלים את רחל הסוף נתקע, נכון איפה המשך הקלטה, בעניין הקלטה זאת?
ת. לא יודע.
ש. האם כאשר נציג אומר דבר כזה הוא בדרך כלל מתעזר דבר כזה?
ת. אם הוא מוצא לנכון לתעד את זה, הוא צריך להפנות לגורם נוסף והוא מבצע את זה. ככל הנדרש מתעדים".

(עמ' 48, שורות 32-30, עמ' 49, שורות 1-7).

88. מכל מקום, לפידות נשאל על כך בחקירתו, והשיב: **"... כל מה שקיים הוגש לכם"** וגם – **"יכול להיות שהמסמכים לא אותרו, לא נסרקו. כל מה שהיה לנו, הבאנו. בסופו של דבר האינטרס שלי להביא מסמך שאורנה פנתה"**. (עמ' 47, שורה 29 ועמ' 48, שורות 1-2).

ומכל מקום, יצוין, שאינני מוצאת סתירה מהותית העולה לכדי שקר, כפי שטוען התובע, והנני מפנה לנימוקי לפידות, אשר הניחו את הדעת, כפי שיובאו בהמשך.

89. יצוין, הליכי גילוי המסמכים היו ארוכים והייתה בעניין התנהלות נשנית, אשר הצריכה מתן החלטות, במסגרתן נדרשו השלמות; ראו בזיקה ובין היתר: החלטות מימים 13.07.2020, 12.01.2021, 30.10.2021;

בהתאם לבקשות התובע שהוגשו, פסגות נדרשה להשלים את ביצוע ההליכים המקדמיים וכך עשתה בסופו של יום. והנני מפנה לדוגמה, להחלטה מיום 12.01.2021 לפיה – בתשובות לשאלות 4, 8, ו- 12 וביחס לטענת פסגות לפיה אין ברשותה את מועדי 41 השיחות שהוקלטו;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52336-12-17 רייכמן(המנוח) ואח' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ ואח'

צוין בהחלטה, שפסגות הסבירה במענה את הסיבה הטכנית מדוע לא היתה יכולה לאתר את מועדי השיחות וצוין בהחלטה, שתשובתה הניחה את הדעת.

לא נעלמה מעיני בית המשפט ההחלטה מיום 13.10.2021, אשר במסגרתה חויבה פסגות בהוצאות לאור התנהלותה. עם זאת, אותרו על-ידה 15 הקלטות נוספות, אשר המתינו לאיסוף לצורך העיון.

בסופו של יום, הליכי הגילוי והעיון והמענה על השאלונים – הסתיימו והוגשו תצהירים.

90. נכון הדבר, שרוב הראיות היו בידי פסגות מטבע הדברים. יחד עם זאת, תובע הבוחר להגיש הליך, צריך שיהיו בידיו מספיק מסמכים תומכים, בכדי להוכיח תביעתו. אין לצפות שבמסגרת הליך גילוי מסמכים, התובע יקבל את מלוא הראיות הנדרשות לו.

בהתאם ובזיקה, הנני סבורה, שלא הוכח שפסגות הסתירה במזיד מסמכים, בכדי שחלילה הדבר יפעל לרעתה. על כן, טענות התובע בהקשר זה, נדחות.

סוף דבר

91. לאור המקובץ לעיל, דין התביעה דחייה.

92. התובע יישא בהוצאות ובשכ"ט עו"ד בסך של 60,000 ₪ (כולל מע"מ), לטובת הנתבעת.

המזכירות תמציא את פסק-הדין לצדדים.

ניתן היום, ב' אדר תשפ"ה, 02 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

נאוה ברורמן, שופטת בכירה